

מסורת הש"ס

(ה) לקמן דף לג. (ז) [לקמן
לז: לג.], (ג) [קדושין סד:
וש"נ], (ד) ז"ל כזה. רש"ש,

הגהות הב"ח

יִזְכֶּה בִּקְרָקֶע שְׁהֵי עֵדִים מִכְחָשִׁים
אֵת דְּבָרָיו שְׁאוּמְרִים דֶּשֶׁל אֲצוּמֵי
לֹאֲדִיךְ הָיָה וְגַם הַחֻקָּה אֵינֶה כְּלוֹם
שְׁהֵי אֵין עֵמֶה טַעֲמָה כִּי אִם טַעֲמֵת
שִׁקָּר. וְהִלְכֶה כִּכְאֵזִי שְׁהֵי רִבְּהֵי הוּדָה
לֹא כְּדַמוּכֹת וְאוּלַּי: דְּהַר אֶ"ל אֵין כֹּ'ִ
מִשּׁוּם שֶׁהֵי מִפְסָדִין אוֹתוֹ כִּכְאֵזִי
הוֹרֵץ לַחֲזוֹר וְלַטְעוֹן כֵּן. דִּיקָא מִנִּי
דְּקֹאֲמֵר גִּמְרָא לֹאֲמַר לֵיה אֲבִי וְלֹא
קֹאֲמֵר אֲבִי אֲמֵר: דְּהַר אֶ"ל הֵהוּ
לֹאֲיִימֵי עַד חֻקָּה לֹאֲדִיךְ: דְּסָמִיךְ (ו)
עֵלֶה כְּדֹאֲבַסְתִּי. יִימֵי קוֹמָךְ וּמוֹנָטָם
עַל קְרָקֶע וְזִכְלוֹ הָיָה שֶׁל אֲצוּמֵי לִפִּי
שֶׁהַחֻקִּי מֵי כִּשּׁוּפִי וְצַדִּיקִים וְקִנְיֵיתָם
מִזְאֲבוֹתֵי. וְצַדִּיק גִּמְרָא טוֹעֵן וְחוֹזֵר
וְטוֹעֵן יִכּוֹל אֲדָם לַטְעוֹן דְּבִרִּים צִדִּיק
שְׁטוֹעֵן צִדִּיק מֵה שְׁהוּא רֹאֶה וְחוֹזֵר
וְטוֹעֵן לַתֵּקֵן דְּבָרָיו הֶרְאֻשׁוּסִים: עוֹלָה
אֲמֵר טוֹעֵן וְחוֹזֵר וְטוֹעֵן. טוֹעֵן צִדִּיק
דִּין מֵה שְׁהוּא רֹאֶה וְחוֹזֵר אַחֲרֵי כֵן
לַטְעוֹן דְּבָרִים אַחֲרִים לַתֵּקֵן דְּבָרִים
הֶרְאֻשׁוּסִים אַע"פ שֶׁמִּכְחָשִׁים קָלָת בִּזְהִי
שְׁחֹר וְטוֹעֵן הֵאָל דֹּאֲמֵר כְּדֹאֲבַסְתִּי
דְּסָמִיךְ עֵלֶה כְּדֹאֲבַסְתִּי: וְמוֹדֵי עוֹלָה.
אָף עַל גַּב דְּמִימֵינִי לֵיה לֵהֲאִי דְּטוֹעִין
אֵין לֹאֲבַתֵּק הֵיא כֹ'ִ שֵׁאֵם טַעֵן
מִתְחִילָה וּפִירֵשׁ שֶׁל אֲצוּמֵי וְלֹא שֶׁל
אֲצוּמִיךְ לֹאֲדִינו חֹזֵר וְטוֹעֵן טַעֲמָנָו
דְּסָמִיךְ עֵלֶה כְּדֹאֲבַסְתִּי שְׁהֵי עוֹקֵר
לִימֵי דְּהִדְרָה אֲרִיסְטוֹטֵל וְכִי הִלְכֶה

מוסף רש"י

וְלֹא טַעַן. תִּיקוֹן דְּבָרִים הֵרָשְׁאוּנוּ
אֲלֵא אַתָּה שָׂילָא מִצִּית דִּין חוּר לַגִּיד וְתִיקוֹן דְּבָרֵינוּ הֵרָשְׁאוּנוּ שְׂאִינוּ
חוּר וְטוּעוֹן הֵיכָא דִּמְכַחֲשִׁין קָלָתָּ. טַעֲנִיסְהוּ אֲגַמְרִיה. אֲוֹהֲבִינוּ וְקִרְבּוֹ:
וּמוֹדוּ נִהְרַדְעִי. כֹּה־עַתָּה מִתְחִילָה שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ וְחוּר וְטוּעַן שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ
שֶׁלְקוֹמוֹהֵם מֵאֲבוֹתֵינוּ דְּחוּר וְטוּעוֹן וּמֵהֵימֵן דְּלִיטוּ עוֹקֵר דְּבָרֵינוּ הֵרָשְׁאוּנוּ
כֻּלָּל אֲלֵא מוֹסִיף עֲלֵיהֶן וְיִיבֹן דִּהְחִיּוֹק כֹּה־שֶׁל שְׂמִים מוֹקְמִין לֵה בְּדִידָה
דְּחוּקָה שִׂישׁ עֵמָה טַעֲנָה הִיא דִּמָּה לִי לִשְׁקֹר דְּאִי אֲמַר מִיִּיךְ זִנְתָה
וְאֲכַלְתָּה שְׂנֵי חוּקָה כִּי אֲמַר נָמִי אֵל אֲבוֹתֵינוּ שֶׁלְקוֹמוֹהֵם מֵאֲבוֹתֵינוּ מֵהֵימֵן.
וְאֵעִיג דְּבָרֵינוּ יוֹרֵשׁ קִימָה לֵן לִקְמֹת צְפִירְקִין [מֵא]. דְּלִיִּן דְּלִיִּן טַעֲנָה מֵאֲחֵר
שֶׁהֲחִיּוֹק שֶׁל שְׂמִים הִיאֵךְ הֵיכָא שֶׁ אֲבִינוּ אֲבָל רִאשִׁי צִיִּי שֶׁהֲחִיּוֹק
כֹּה אֲבִינוּ יוֹם אֶחָד הֵכָא אֵין כִּרְיָן לִהְיָא עֲדִים שֶׁהֲחִיּוֹק כֹּה אֲבִינוּ כֻּלָּל
שְׁהִי זֶה טַעַן טַעֲנָה גְמוּרָה וְחוּקָה שִׂישׁ עֵמָה טַעֲנָה הִיא: וּמוֹדוּ נָמִי
נִהְרַדְעִי כֹל הֵיכָא דְּרִישׁוֹסְעִי מִיִּנִי מֵאֲכַרְבִּי לְבִי דִינֵא. קוֹדֵם שֶׁטַעַן כְּלוֹם
בִּצְדֵי וְלֹא טַעַן מָה שֶׁהוּא טוּעוֹן עֲכָשִׁיו בִּצְדֵי וְאֲחֵא לְבִי דִינֵא (א) לְטַעוֹן
טַעֲנוֹת שְׁעוֹקְרוֹת לְגַמְרִי אֵת הֵרָשְׁאוֹנוֹת דְּחוּר וְטוּעוֹן: דֵּלֵא מְגַלִּי
טַעֲנִיסְהוּ. שֶׁלֵּא יִלְמָה מִזֵּן מִן שֶׁכִּנְגְדוּ וְאֵין לָבוּ מִתְחַלֵּה קוֹדֵם שִׁיבָאוּ
לְבִית דִּין לְפָנֵינוּ עֲלִיהֶם וְכֵן הֵלכֵה. וְהֵימֵן (ב) טַעֲנוֹת צִעְמָלָא אֲבָל טוּעַן
צְפִירָס לְפָנֵינוּ עֲדִים חוּץ לָבוּ צִיִּי אִנִּי מִנֵּה לְפָלוּי הִרִי הוֹדֵה לִי וְשׁוּב
אִינוּ יוֹכֵל לְכַפּוֹר בִּצְדֵי: וּסְבִירָא לִי דְּחוּר וְטוּעוֹן. כְּלוֹמַר אֲנִי נָמִי
נִהְרַדְעִי אֲנִי וּפְלִיגְנָה עֲלֵיהֶיוּ דִּנְהִרְדְּעִי: וְהִלְכְּסָא חוּר וְטוּעוֹן. תִּיקוֹן
לְשׁוֹן הֵרָשְׁאוֹן אֵעִיפ־שֶׁמִּמְכַּחֲשִׁין קָלָתָהּ הוֹאִיל וְאִינוּ עוֹקֵרִין לְגַמְרִי כְּלַעֲלִי:
וְהוּא אֲמַר שֶׁל אֲבוֹתֵינוּ. וְאֲכַלְתָּה שְׂנֵי חוּקָה אוֹתָן שֶׁל שְׂמִים שֶׁאֵתָה טוּעוֹן
אִנִּי אֲכַלְתָּהּ וְלֹא אֲחָה: וְהֵאֵי אִיִּישֵׁי סְהִדֵי דֹאֲכַלָּה שְׂנֵי חוּקָה. אוֹתָן שֶׁל
עֲדִים עֲמָן שֶׁהֲעִידוּ אֵלֵינוּ הֵרָשְׁאוּנוּ עֲלִיהֶם וְאֲבָל אֵלֵינוּ וְהִכְמַשְׁנוּ
עֲדוֹת שְׂמִים שֶׁל אֲכִילָה וְהִרִי מִכְּמִישִׁים זֶה אֵת זֶה וְאֵת צִעְרוֹת דְּלִצְבִּי
חִיָּה. כִּיִּין דִּהֵי כ' כְּתוּם מִכְּמִישׁוֹת זֶה אֵת זֶה אֲחָת מִזֵּן פְּסוּלָה לְכָל

מה לו לשקר במקום עדים.
היכא דעדים מעידים דשל

מיו דהאיך הוא תו לא

מאחר שקניתיה ממך : טוען ח
וחוזר ורוצה לטעון טענה אח
מהכל יכול לחזור ולטעון ולא
ולא של אבותיך ולבסוף הודו

היה שלי וזה אומר כו'.
מה לו לשקר. לזה המחזיק
בעי אומר כו' והלכך זהאי
ב"י מה לי לשקר כו' כלומר

אבל שית אין לך מחאה גדולה מזו: ^(ז) ואמר של אבותי ^(ח) וזה אומר של אבותי הוא אייתי סהדי דאבהתיה היא והאי אייתי סהדי דאכלה שני חוקה ^(ט) אמר רבה מה לו לשקר אי בעי א"ל מינך זבנתה ואכלתיה שני חוקה ^(י) א"ל אביי ^(יא) מה לי לשקר במקום עדים לא אמרינן הדר א"ל אין דאבהתך היא וזבנתה ^(יב) מינך והאי דאמרי לך דאבהתי דסמך לי עלה דאבהתי טוען וחוזר וטוען או אין טוען וחוזר וטוען עולא אמר ^(יג) טוען וחוזר וטוען נהרדעי אמרי אינו טוען וחוזר וטוען יומדי עולא היכא דא"ל של אבותי ולא של אבותיך דאינו טוען וחוזר וטוען יוהיכא דהוה קאי בי דינא ולא טען ואתא מאבראי וטען אינו חוזר וטוען מאי טעמא מענתיה אגמריה ומדור נהרדעי היכא דאמר ליה ^(יד) של אבותי שלקחיה מאבותיך דחוזר וטוען יוהיכא דאישתעי מילי אבראי ^(טו) ולא טען ואתא לבי דינא וטען דחוזר וטוען מאי טעמא עבד איניש דלא מגלי טענתיה אלא לבי דינא אמר אמימר אנא נהרדעא אנא וסבירא לי דטוען וחוזר וטוען והלכתא טוען וחוזר וטוען: זה אומר של אבותי ^(טז) וזה אומר של אבותי האי אייתי סהדי דאבהתיה ואכלה שני חוקה והאי אייתי סהדי דאכלה שני חוקה אמר רב נחמן יאוקי אכילה לבדדי אכילה ואוקי ארעא בחזקת אבהתא א"ל רבא ^(יז) הא עדות מוכחשת היא אמר ליה נהי דאיתכחש באכילתה באבהתא

אב אבֹהֶה שֵׁית שָׁנִין בּוֹ. הַקֶּסֶה ר"י בַּר מִרְכְּדִי אִפִּי לֹא אִימִי
סָהִי אֵלֶּה לֹאכְלֶה שֶׁלֶשׁ שָׁנִין יֵהֵא נֶאֱמָן לֹמֵר לִקְחָמִיהָ קוֹדֶם
מִיִּין בְּצִמְיוֹ לֹא בְּעִי אִמֵּר מִיִּין זְבִינְתָּה וְלֹמֵר ר"י דְּלִין זֶה מִיִּו
דִּמְעִיקְרָא לֹא יִטְעוֹן כֻּלָּם מִיִּין זְבִינְתָּה דְּלִין יוֹדַע אִם יֵשׁ לֹהֶ שְׁטַר
שְׁקָנָה מִמֶּנּוּ^א **אמר** רבֵּה מַה לֹּא
שִׁשְׁקֵר. רַבֵּה גִרְסִין דְּלִבֵּי רַבֵּה וְרַבֵּה
אִמֵּר לִקְמָן (דף קי:) דִּלָּם סְפִירָא וְרַבֵּה
הָא דְרַב סָחָדָא דִּמֵּה לִי לִשְׁקֵר בְּמִקּוֹם
עֲדִים לֹא אִמְרִינִן: **מה** לִי שִׁשְׁקֵר
בְּמִקּוֹם עֲדִים **אמר** אִמְרִינִן. מִימֵה
לְרַבֵּה אִמֵּר הֵו בְּמִקּוֹם עֲדִים יִמְרָא
שֶׁל אֲבוֹתָיו הִיתֵה יוֹם אֶחָד וְנֶאֱמַר
שִׁלְקָמָה לְבוֹתֵיהּ דִּהָא טַעֲוִינִן יוֹרֵשׁ
וּמְהִימְנִין לִי בְּהָא דְקִלְמָר שְׁאֲבוֹתִי
דְּרוּ בִּי יוֹם אֶחָד בְּצִמְיוֹ דִּלִּי בְּעִי אִמֵּר
מִיִּין זְבִינְתָּה^ב וְלִקְמָן נִמִּי (ט) דְקִאִמְרִי
נִהְרַדְעִי דִּהִיכָא דִּלְמַר שֶׁל אֲבוֹתִי
שִׁלְקָמָה מֵאֲבוֹתֵיךְ דְּחוֹר וְטוֹעֵן הָא
אִפִּילוֹ לֹא יִטְעוֹן שִׁלְקָמָה אֵלֶּה אִמֵּר
שְׁדֵרוּ בִּי יוֹם אֶחָד אֲנִי טַעֲוִינִן לִיֵּה
וְלֹמֵר רַבֵּה יִלְחָק דֶּשֶׁל אֲבוֹתִי מִשְׁמַע
שְׁהִיתָה מְעוּלָם שֶׁלֶשׁ שָׁנִין וְלֹא שֶׁמֶקוֹה^ג
עַד שִׁפְרָם בְּצִמְיוֹ^ד וְלִקְמָן דִּנְקֵט
שִׁלְקָמָה לֹא שִׁלְרִיךְ שִׁטְעוֹן שִׁדַּע
שִׁלְקָמָה אֵלֶּה שֶׁל אֲבוֹתִי שְׂרָאִיִּי שְׁדֵרוּ
בִּי יוֹם אֶחָד עַל כֵּן אִנִּי רוֹצֵה לְבוֹת
דְּשִׁמְחָא לִקְחָהּ (ו) אֲבוֹתִי בְּמִשְׁפַּט
וְטוֹעִינִן יוֹרֵשׁ: **ומדור** נִהְרַדְעִי
הִיכָא דִּלְמַר שִׁלְקָהוּ בּוֹ. מִסְפָּקָה
לְר"י הִיכָא דְנִפְיִק לְבִרְאִי וְחֹזֵר וְאִתָּא
לְב"ד^ז מִיֵּי מִימֵר הִכִּי: **אמר** לִיֵּה
רַבָּא וְהָא עֲדוּת מוֹכַחֶשֶׁת הִיא. מִימֵה
אִמֵּר הִוֵּי עֲדוּת מוֹכַחֶשֶׁת וְהָא רַבָּא
אִתִּי לִי בְּמִרְבוֹה (ב"ק דף קי:) עַד: וְסָפֵר ד"ה רַבָּא)
וּבפ"ז זֶה בּוֹרֵר (פֶּהֱרִינִן דף קי.) וְסָפֵר ד"ה
רַבָּא) דַּעַד זֹלָתָם מִכָּאֵן וְלִהְיֶה הֵו נִפְסֵל
וְלֹא מִפְסֵל אֵלֶּם מִשְׁעָה דִּלְמַחְסוֹת וְאִתִּי
לִי לְמִימֵר אֲלִיכִלְתֶּם דִּלְמַחְסוֹת אֲמַחְסוֹת
וְלִי לְמִימֵר אֲלִיכִלְתֶּם דִּלְמַחְסוֹת אֲמַחְסוֹת

אֲחֻזָּתָהָ לָלֶא אֲחֻזָּכּוּשׁ לֹא אֲחֻזָּכּוּשׁ דְּהִי אֲמֵר בְּמִרְוּבָה (ב"ק דף ע"ג. וס') דְּהוּמָו עַל הַטְּבִיחָה וְעַל הַגְּנִיבָה לֹא הוּמָו אֲע"ג דְּמוֹךְ כִּי דְבוּר הַעֲדִידוּ עַל הַגְּנִיבָה וְעַל הַטְּבִיחָה לִרְבָּא כִּיּוֹן דְּמַהֲרִיא שְׂמַחָא דְקָא מִיתוּמִי הוּא דְקָא מִיפְסְלִי אֲטַבִּיחָה דְאִיתוּמוֹס דְאִיתוּמוֹס עַל הַגְּנִיבָה לָלֶא אִיתוּמוֹס וְאִין אִיתוּמוֹס וְלִישְׁנָא דְהוּ עֲמַחַד אֲפִילוּ (ס') מִשּׁוּם דְּעַד זִוּמָא חֲדָיוֹס וְאִין לֶךְ חֲלָא מִשְׁעַת חֲדָיוֹס וְיִחָא¹ לָלֶא לִישְׁנָא דְמִשְׁעַת טַעֲמָנָא דְרַבָּא מִשּׁוּם פְּסִידָא לְקוֹחוֹת ה"ג נִהְיִמְנִינָהוּ וְאִפִּילוּ הִיכָא דְלִיכָא פְּסִידָא לְקוֹחוֹת לֹא מִיפְסֵל לְמַפְרַע אִפִּילוּ לֵהֲרִיא לִישְׁנָא¹ מִדְּבַעִי הַסֵּם מִאי אִיכָא כִּין הִיא לִישְׁנָא לֵהֲרִיא לִישְׁנָא וְלֹא קָאֵמֵר אִיכָא כִּינִינָהוּ לֵהֲרִיא דְלִיכָא פְּסִידָא לְקוֹחוֹת וְעוֹד קָשִׁיא דְקָאֵמֵר בְּסוּמוֹךְ אִלִּיבָא דְרַב חֲסָדָא כּוּלִי עֲמַחָא לֹא פְלִיגִי מִשְׁמַע דְּרַב נַחֲמָן לֹא מִאי סָבַר בְּשׂוּם עֵינִי כְּרַב אֲחֻזָּא דְחָשִׁי לְהוּ סָהִי שְׁקִיר וְנִמְנָל לִיה לְמַעַל סָבַר רַב נַחֲמָן דְּמַכְאֹן לְקוֹחוֹת דְּהוּא נִפְסֵל וְיִחָא לֹא אִיכָא לְמִימֵר מִשּׁוּם דְּלֹא קִיַּמָּן לֶךְ כְּרַבָּא בְּהָא וְנִרְחָא דְסוּגִי דְרַבָּא כְּהִיא לִישְׁנָא דְחֲדִיוֹס אֲבָל לִישְׁנָא דְפְסִידָא לְקוֹחוֹת סָבַר דְּלֹא אֲמֵר לִיה רַבָּא לְרַב נַחֲמָן מַעֲלוֹם הִי וְלִרְבִּי"א נִרְחָא דְלֹא דְמִי הֵךְ דְּהִכָּא לֵהֲרִיא דְמִרְוּבָה דְהַסֵּם גְּנִיבָה וְטְבִיחָה תִּרִי מִילֵי מִינָהוּ¹ וְהִי אֲגִיבָה לָלֶא אִיתוּמוֹס לֹא אִיתוּמוֹס כִּיּוֹן דְּלִהֲרָא הוּא נִפְסֵל אֲבָל הִכָּא כִי אִיתְמַכּוּשׁ אִתְמַכּוּשׁ נִמִי אֲחֻזָּתָהָ דְלִאֲחֻזָּתָהָ בְּנָא אִתְמַלָּא לֹא מַהֲרִי דְהוּ מוֹקֵמ¹ בִּידִי¹ לִיתִּית לֹא סָהִי דְאֲכַלָּה שְׁנִי חוֹקֵק דְנִחְמָן לוֹמֵר הִיחָה שֶׁל אֲבוּרִי יוֹם אֶחָד כְּמִינוּ דְלִי צִעִי אֲמֵר מִינֵךְ וְצִינָתָה¹ וְיִמְהוּ אֲכַתִּי דְחָשִׁי לֵה גִמְרָא כְּעוֹדוֹת אֲחֵרֵת לֹא אֲמִי שְׁפִיר :

והוא נקרא **מזל רב נחמן**. עדות דאכילה בטולה דאוקי עדות של אכילה כנגד
א' דלא אתבכשת עדות קיימת ומוקמי' צדיה: הא עדות מוכחשת
יזות שבעולס ואחר' שאין לברר איזו הפסולה תיבטל עדות למרי:
דלאכזהמא

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

בז א ב ג מיי' פט"ו מהל'
טוען הלכה ו' סמג עשין
לה טוש"ע ח"מ סי' קמו
סעיף כד:
בז ד ה מיי' שם ופ"ו שם
הלכה ח סמג שם
טוש"ע שם וסי' פ ס"א:
בח ו מיי' שם פט"ו הלכה
ה טוש"ע ח"מ סי' קמו
סעיף כג:

גליון הש"ס

נמרא של אבותי שלקחנה
מאבותיך. עיין לקמן דף נב
ע"ז תוספות ד"ה דצריס:

מוסף תוספות

א. שאילו לא הישר לו
כלום דע שראה שטרו חיה
כאן מינו אבל כשר טען
שלקח מיקדקו שראה
שטרו לו והוא היה
לטעון באותה שעה מינך
ובינתו הואט לא ראה
והיה ווארלי לו אין לה
ענין רבא מי שמכרה לו
והוא נאמן ודאין יניח
ורדיא מפני הספק אין זה
מינך רע"א. ב. והוא
מפיה שטרו לא ראה
מפיה שטרו באותו של
מעבר מוכרם ושא
היה מעולם מאבותיו של
מחזיק דא הכי חיה
אמרינן בסוגין דקרימא
היא עורבא ומדור נרדיע
היא דאל' של אבות
שלקוחא מאבותיו דטעון
ותוור וטעון לו חיה
וטעון מא מהני דא
מכשיח ליה שיהי אלא
ורא שפשידור העדים
סחם דשל אבותיו של
מגריעה היתה נקמה
ל. דילשט דקאמן, דא
אבות ולא קאמר מאמע
שתייה סתמא מפני
של אבות משמים
קרימיות. ד. ועין
דעתי ויהי. ז. א'
מענין ליחמי דבר אשון
מאבא מחוץ להשון
תא"א שהוא בעצמו יכול
להקן שפיעותו אן לא
מענין ליה כי הכי
דארמין לקמן (ע) דלא
מענין ליחמי נאנסו משום
דלא שכיח א"א שהוא
יכול לטעון כן שפע"ק
סכ' מוס' ה"א"ש
ו. ואפי' דירודושה לאו
ספולתו הוא אלא וכו'
ז. [חורשו] דאן דסמך על
אלו יותר מאלו וכו',
א"א מין חדתי בה
רומאני אן דלא ראה
שפיעו בו. מנ"ק.
ז. דיקן דארביתיה
רבנן, לכל מילי אכשיתיה.
ח. שם עין.
זעירי, חקוקת דע שני
חויבין לקמן דגביה
מחייב קרן וכלל ונכסיה
ארבעה וחמשה. ועי"א.
ה. [ו]כלל עדות אלה
והיא עדותו שפגמתי
מקצתה נבטלת כולה.
רע"א.

רבינו גרשום (המשך)
וטוען משום דלא טעין מעין
טענה ראשונה דמעיקרא
אמר של אבותי היתה ולא
של אבותיך; והיכא דקאי
בבי דינא טען טענה
דמצי למיפטר נפשיה מבי
דינא ונפק לבראי והדר אתי

ומודו נהרדעי היכא דאמר
ענה ראשונה היא: מאבראי.
דעי אנא. ולא ס"ל כנהרדעי
ה בהדי עדי אכילתה הואיל
ניו הוה: והא עדות מוכחשת